

**DE WERELDWIJDE
WANORDE EN DE
DRINGENDE NOODZAAK
VAN EENHEID ONDER DE
MOSLIMS**

HAZRAT MIRZA MASROOR AHMAD KHALIFATUL-MASIH V

DE WERELDWIJDE WANORDE EN DE DRINGENDE NOODZAAK VAN EENHEID ONDER DE MOSLIMS

De wereldwijde wanorde en de dringende noodzaak van eenheid onder de moslims is een vrijdagpreek gehouden door Zijne Heiligheid Hazrat Mirza Masroor Ahmad, Khalifatul-Masih V. In deze krachtige preek gaat het hoofd van de wereldwijde Ahmadiyya Moslim Gemeenschap in op het voortdurende conflict tussen Iran en het Westen en geeft hij zowel moslimlanden als de Verenigde Staten en hun bondgenoten advies over wat nodig is om de mensheid terug te brengen van de rand van een verwoestende derde wereldoorlog.

Hazrat Mirza Masroor Ahmad reflecteert op de huidige wereldsituatie en benadrukt de gevaarlijke gevolgen van politieke rivaliteit, militaire interventies en de groeiende verdeeldheid binnen de moslimwereld. Tegelijkertijd

herinnert hij moslims aan hun gezamenlijke verantwoordelijkheid als één Ummah en roept hij hen op om boven interne conflicten uit te stijgen en te handelen met wijsheid en eenheid. Uiteindelijk is de preek zowel een waarschuwing als een oprechte oproep. Terwijl hij de zorgwekkende toestand van de wereld onder de aandacht brengt, roept Hazrat Mirza Masroor Ahmad moslims—en in feite alle mensen met een geweten—op om zich te richten op rechtvaardigheid, eenheid en oprecht gebed. Alleen door morele verantwoordelijkheid na te leven en een oprechte relatie met God de Almachtige te onderhouden, kan de mensheid hopen verdere rampen te voorkomen en duurzame vrede in de wereld te vestigen.

Inhoudsopgave

Doel van de profetische zending en de verdeeldheid van de moslimwereld.....	4
Het goddelijke systeem voor eenheid: de komst van de Beloofde Messias	5
De rol van wereldmachten bij het creëren van onrust in de moslimwereld.....	6
Militaire aanwezigheid en strategische manoeuvres in het Midden-Oosten	7
De wereld in ernstig gevaar: onze verantwoordelijkheden.....	9
De harde realiteit van de huidige oorlog.....	11
Economische gevolgen en de escalatie van het conflict.....	13
Wereldpolitiek en de dreiging van een grotere oorlog	14
De menselijke tol van oorlog en het lijden van burgers.....	16
Richtlijnen van de Koran voor vrede onder moslims	18
Broederschap in de Islam als basis voor vrede.....	19
De plicht tot gebed in tijden van wereldwijde crisis	20

**DE WERELDWIJDE WANORDE EN DE
DRINGENDE NOODZAAK VAN EENHEID
ONDER DE MOSLIMS**

Hazrat Mirza Masroor Ahmad
Khalifatul-Masih V Moge Allah zijn Helper zijn

Al meer dan twintig jaar waarschuwt Hazrat Mirza Masroor Ahmad, hoofd van de Ahmadiyya Moslim Gemeenschap, voor de ernstige gevaren waarmee de wereld wordt geconfronteerd en het groeiende risico op een verwoestende wereldoorlog. Hij benadrukt dat de voortdurende strijd om macht, grondstoffen en geopolitieke invloed—gecombineerd met een gebrek aan rechtvaardigheid—de wereld richting grootschalig conflict drijft. Volgens hem kan duurzame vrede niet worden bereikt door militaire kracht of politieke dominantie, maar alleen door rechtvaardigheid, eerlijkheid en respect voor de rechten van alle mensen en naties.

Hazrat Mirza Masroor Ahmad heeft zich actief gericht tot wereldleiders door brieven te sturen en toespraken te houden voor parlementen en internationale fora, waarin hij oproept tot rechtvaardig handelen en waarschuwt voor de gevolgen van eigenbelang in internationale politiek.

De vertaling van zijn vrijdagpreek die hierna volgt benadrukt de huidige wereldcrisis, waaronder politieke spanningen en verdeeldheid binnen de moslimwereld, en roept hij moslims op zich te verenigen als één Ummah en boven onderlinge conflicten uit te stijgen.

Uiteindelijk is zijn boodschap zowel een waarschuwing als een oproep: alleen door rechtvaardigheid, eenheid en oprecht gebed kan de mensheid verdere rampen voorkomen en duurzame vrede bereiken.

Na het reciteren van de *Tashahhud*, de *Ta'awwudh* en Soera Al-Fatihah zei Hazrat Khalifatul-Masih V^{aba}:

Doel van de profetische zending en de verdeeldheid van de moslimwereld

Het doel van de boodschap die door de Heilige Profeet (vrede zij met hem) werd gebracht, was om het geloof in de Ene en Enige God te bevorderen, Hem te aanbidden, Zijn Eenheid te vestigen, de rechten van Zijn schepping te vervullen en te streven naar het bereiken van deze doelstellingen. Verder was het doel van deze boodschap om één verenigde Ummah te vormen en samen te leven als broeders.

Tegenwoordig echter, ondanks het feit dat men beweert de Kalimah [islamitische geloofsbelijdenis] te reciteren — لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ — is de moslim-Ummah verdeeld en ontbreekt het aan eenheid. Hun daden weerspiegelen niet de leringen die zij beweren te volgen. Als gevolg hiervan zien we dat de huidige toestand van de moslimwereld diep zorgwekkend is.

Hoewel sommige moslimlanden beschikken over natuurlijke hulpbronnen en rijkdom, worden zij door wereldmachten niet bijzonder gerespecteerd. Evenmin spelen zij een significante rol in het bevorderen van de religie van de Islam, noch worden er voldoende inspanningen geleverd om de islamitische leringen na te leven. Het resultaat hiervan is duidelijk zichtbaar en, zoals ik in het verleden vaak heb gezegd, maken niet-moslims gebruik van deze omstandigheden. Daarom zouden moslimregeringen, politici en monarchieën, in plaats van enkel hun eigen belangen na te streven, zich maximaal

moeten inspannen om zich te verenigen als één Ummah [natie]. Alleen dan zullen wij ons kunnen beschermen tegen de aanvallen van wereldlijke machten. Alleen dan kunnen wij onze eer behouden en alleen dan kunnen wij voorkomen dat anti-islamitische krachten verdeeldheid zaaien.

Het goddelijke systeem voor eenheid: de komst van de Beloofde Messias

Wij moeten ook nadenken over het systeem dat Allah de Almachtige in deze tijd heeft ingesteld om dit doel te bereiken. Wat is dat goddelijke systeem dat wij kunnen aannemen om ons te beschermen tegen deze omstandigheden en ons in plaats daarvan te verenigen als één natie?

Het systeem dat Allah de Almachtige heeft ingesteld, is dat Hij de Beloofde Messias heeft gezonden om een verenigde Ummah te vormen. Daarom moeten wij hierover nadenken. Alleen wanneer wij hier aandacht aan schenken — en wanneer de landen van de moslim-wereld en moslims zelf hierover nadenken — zullen zij zich kunnen beschermen tegen de verdeeldheid en onrust die tegen hen wordt aangewakkerd. Desondanks moeten wij als Ahmadi-moslims streven en ook bidden dat Allah de Almachtige de moslim-Ummah zal verenigen en hen zal beschermen tegen het kwaad en de onrechtvaardigheden waarmee zij momenteel worden geconfronteerd.

De rol van wereldmachten bij het creëren van onrust in de moslimwereld

Ik spreek al lange tijd over de toestand van de wereld. Vroeger werd gedacht dat misschien alleen Europa en andere westerse landen de oorzaak waren van de huidige situatie — en dat zijn ze zeker geweest — maar ook moslimlanden zelf dragen hieraan bij. Om hun doelen te bereiken hebben westerse machten eerst chaos gecreëerd in moslimlanden en deze vervolgens geleidelijk verder aangewakkerd en verspreid naar andere landen. Hun motieven zijn duidelijk: zij willen de hulpbronnen van deze landen in handen krijgen door invloed en macht uit te oefenen. Ondanks dat sommige Arabische landen rijkdom bezitten, zoals eerder genoemd, hebben deze westerse machten hen onder hun invloed en controle gehouden.

In ieder geval zien wij vandaag duidelijk de zorgen die ik lange tijd heb uitgesproken. Wij moeten altijd onthouden dat de krachten van de Dajjal [antichrist] nooit willen dat moslims in vrede leven. Hun doel is juist om voortdurende verdeeldheid te creëren in de moslimwereld. Vaak hebben deze krachten mensen misleid door te beweren dat zij overeenkomsten en verdragen sloten met Arabische landen — die rijk zijn aan olie en andere hulpbronnen — om vrede te brengen. In werkelijkheid waren hun verborgen plannen anders, en deze zijn nu duidelijk zichtbaar. Daarom is het vooral in deze dagen onze plicht om ons in gebed tot Allah de Almachtige te wenden, in het bijzonder voor de moslimwereld, aangezien daar op dit moment grote behoefte aan is.

Militaire aanwezigheid en strategische manoeuvres in het Midden-Oosten

Wanneer wij de huidige oorlog in het Midden-Oosten bekijken, wordt één zaak duidelijk: de Verenigde Staten hebben talrijke militaire bases opgericht in verschillende moslimlanden. Maar met welk doel? Was het werkelijk voor hun bescherming? In werkelijkheid hebben deze machten zelf dreigingen gecreëerd en vervolgens het narratief opgebouwd dat deze landen bescherming nodig hadden en daarom bases nodig hadden voor hun bescherming.

Deze bases en wapens zouden echter nooit worden gebruikt tegen de werkelijke dreigingen waarmee moslims te maken hadden; in plaats daarvan werden moslims overtuigd om deze bases toe te staan met de belofte dat hun belangen en handel zouden profiteren. Het werkelijke doel was echter het vestigen van een sterke aanwezigheid in de regio om hun eigen rivalen tegen te gaan.

Zelfs als er dreigingen waren, waren deze grotendeels door deze machten zelf gecreëerd. De bases werden opgericht om dominantie te behouden — niet alleen over de niet-islamitische wereld, maar ook over de islamitische wereld.

Iran vormde lange tijd een zorg voor hen, en door doctrinaire verschillen stonden sommige moslimlanden ook tegenover Iran. Deze situatie werd uitgebuit. Omdat Iran een strengere houding had tegenover Israël, wilden deze machten Arabische landen controleren en bases vestigen om Israël te beschermen en Iran te intimideren.

De realiteit is nu duidelijk zichtbaar. We hebben de gevolgen gezien van wat uiteindelijk is voortgekomen uit deze bases. Arabische landen zijn potentiële doelwitten geworden en hun economieën zijn beschadigd. Landen met olierijkdom of landen die toerisme aantrekken, zijn negatief beïnvloed.

Deze situatie heeft juist dezelfde machten bevoorreed en zal dat ook blijven doen. Wanneer oorlog uitbreekt en economieën worden aangetast, reageert de tegenpartij vanzelfsprekend door de bases van de ander aan te vallen en te proberen deze te vernietigen. Aangezien er een conflict met Iran bestond, reageerde Iran op een manier die wij vandaag de dag zien: het richtte zich op Amerikaanse bases in Arabische landen en viel deze aan, waarbij ze werden vernietigd of beschadigd.

Onlangs schreef een Arabische journalist dat de Arabieren waakzaam en alert moeten blijven. Volgens deze journalist zijn de aanvallen die aan Iran worden toegeschreven mogelijk niet uitsluitend door Iran uitgevoerd; ook de Verenigde Staten en Israël zouden hierin een rol kunnen hebben gespeeld. Zelfs als Iran de eerste aanvallen heeft uitgevoerd, zouden deze machten de situatie nu kunnen uitbuiten en zelf aanvallen kunnen lanceren. Iran heeft bovendien voor sommige incidenten de verantwoordelijkheid ontkend. De journalist schreef verder dat het mogelijk is dat de Verenigde Staten en Israël zich op een gegeven moment uit deze oorlog terugtrekken en de moslimwereld achterlaten om onderling te blijven vechten—wat precies hun doel zou zijn.

Tijdens de Irakoorlog heeft het vierde wereldwijde hoofd van de Ahmadiyya Moslim Gemeenschap [Hazrat Mirza Tahir Ahmad, Khalifatul-Masih IVth] ook deze waarschuwing gegeven: dat deze onrust zich over de hele wereld zou blijven verspreiden. Als de moslimwereld dit toch eens zou begrijpen. Kijk nu hoe er naast de Irakoorlog pogingen zijn gedaan om het conflict uit te breiden naar andere moslimlanden. Interne verdeeldheid en conflicten werden daar aangewakkerd, en sindsdien is er in andere moslimlanden voortdurend onrust gebleven—iets wat niemand kan ontkennen. Sommige moslimlanden zijn zelfs tegen elkaar aan het vechten, zoals wij vandaag de dag zien.

Zoals ik heb gezegd, is deze onrust verspreid door deze westerse machten, en het lijkt geen einde te kennen—tenzij er een bijzondere beschikking van Allah de Almachtige plaatsvindt. En zelfs dan zullen zij inspanningen moeten leveren om dat te realiseren. In ieder geval moeten wij bidden dat Allah de Almachtige de moslimwereld redt en beschermt tegen deze onrust en wanorde, en dat moslims streven naar vrede en als broeders met elkaar leven. Dit is de leer van de islam—niet dat zij elkaars bloed vergieten.

De wereld in ernstig gevaar: onze verantwoordelijkheden

Dit is dus onze verantwoordelijkheid, en al lange tijd hebben wij zowel onze eigen mensen als anderen eraan herinnerd om zich te onthouden van onrecht. Aangezien onrecht en onderdrukking met de dag toenemen, wijst dit erop dat er een grootschalige wereldoorlog

kan ontstaan. Sterker nog, volgens sommige westerse commentatoren is de wereldoorlog al begonnen, en ook ik ben van mening dat deze reeds is begonnen. Desondanks kan de moslimwereld zich nog steeds beschermen tegen het kwaad van de Dajjal [antichrist], als zij wijsheid betracht, tot bezinning komt, zich verenigt en gezamenlijk optrekt.

Wanneer men de wereldwijde situatie beoordeelt, wordt duidelijk dat de wereld zich in ernstig gevaar bevindt. Zoals ik eerder heb gezegd, streeft iedereen zijn eigen belangen na, en wanneer extreme zelfzucht de overhand krijgt, denkt men aan niets anders dan aan zichzelf.

Daarom moeten wij begrijpen dat, om de wanorde en conflicten in de wereld te verminderen, het niet voldoende is om alleen individuele rechten op te eisen; men zal ook rechten moeten toekennen. De moslimwereld moet dit inzien en dit ook uitleggen aan welwillende stemmen binnen de westerse en andere grote machten: voor het vestigen van vrede moeten ook zij bepaalde rechten opgeven (in werkelijkheid zijn zij degenen die de rechten van anderen ontnemen). Wij moeten hen duidelijk maken dat zij rechtvaardig en eerlijk moeten handelen. Alleen dan kan er vrede in de wereld tot stand komen.

Zoals ik al eerder heb vermeld, vestig ik hier al geruime tijd de aandacht op. Dezelfde mensen die mijn woorden destijds afwezen en zeiden dat ik te pessimistisch was en een te negatief beeld schetste door te stellen dat de wereld zou afglijden naar een verwoestende oorlog, zeggen nu zelf dat wat zij enkele jaren geleden nog voor onmogelijk

hielden, inmiddels werkelijkheid is geworden en dat er oorlogen zijn uitgebroken.

Hun eigen analisten in Amerika en Europa schrijven nu dat het begin van een wereldoorlog is gestart en, zoals ik eerder heb aangegeven, dat deze verder zal escaleren. Zolang deze mensen blijven vasthouden aan het nastreven van hun onrechtmatige eigenbelangen, is er geen mogelijkheid om dit gevaar te verminderen.

De harde realiteit van de huidige oorlog

Wanneer er oorlog plaatsvindt, lijden beide partijen verlies. Er wordt gezegd dat de huidige oorlog in het Midden-Oosten begon toen Amerika Iran aanviel. Iran had echter duidelijk en ondubbelzinnig gewaarschuwd dat het, in geval van een aanval, de Amerikaanse bases in Arabische landen zou aanvallen—bases die met een specifiek doel waren opgericht en waarvan wij nu zien hoe zij worden gebruikt.

Toen de oorlog begon, werd Iran gebombardeerd, werden zijn steden verwoest en werden onschuldige mensen—waaronder kinderen—gedood. De woning van hun spirituele leider werd aangevallen en veel leden van zijn familie kwamen om het leven. Deze machten geloofden en verkondigden dat zij dit regime zouden beëindigen en dat het Iraanse volk vervolgens vrijheid zou verkrijgen. Maar welk effect had dit in werkelijkheid?

Degenen die voorheen enigszins tegen hen waren, zijn hen nu juist gaan steunen, en hun leider, Khamenei, wordt als een martelaar beschouwd. Als gevolg van deze perceptie van martelaarschap is zijn

status in het land aanzienlijk gestegen. Ook zijn kinderen en vele andere familieleden zijn omgekomen. Door deze daad van onrecht heeft dit niet geleid tot een regimewisseling, maar is zijn eer en aanzien onder zijn volk juist verder toegenomen.

Hoe dan ook reageerde Iran door de bases van de westerse machten en de Verenigde Staten in Arabische landen aan te vallen. Daarnaast waarschuwde Amerika dat indien Iran olie-installaties in Saoedi-Arabië en andere locaties zou aanvallen, dreigde het met vergeldingsmaatregelen. In sommige gevallen werd zelfs beweerd dat er al een aanval had plaatsgevonden en dat er daarom zou worden teruggeslagen. Iran verklaarde echter duidelijk dat het dergelijke plaatsen niet had aangevallen en ook geen intentie daartoe had. Dit lijkt opnieuw een strategie te zijn om haat tussen moslims onderling aan te wakkeren. Er is al strijd uitgebroken; dit is slechts een poging om de vijandigheid verder te vergroten. Eerder heb ik de mening van een journalist genoemd die suggereerde dat het zelfs mogelijk is dat schade wordt aangericht en vervolgens Iran daarvoor de schuld krijgt.

Onder dergelijke omstandigheden zou de moslimwereld met grote voorzichtigheid en waakzaamheid moeten handelen. Wij Ahmadis voelen diepe pijn, maar zijn machteloos. Wij kunnen niets anders doen dan hen waarschuwen, voor hen bidden en proberen duidelijk te maken dat wat er gebeurt onjuist is.

Als moslimregeringen tot bezinning komen en, in plaats van zich uitsluitend te richten op hun eigen nationale belangen, het belang van de moslim-Ummah als geheel in ogenschouw nemen en zich onthouden van elke vorm van verraad, dan kan er zelfs nu nog enige schade worden voorkomen.

Hoewel sommige Arabische landen in het Midden-Oosten over grote olierijkdom beschikken, hebben zij geen sterke verdedigingscapaciteit en zijn hun industrieën onvoldoende ontwikkeld. Vooruitgang kan niet enkel worden bereikt door olierijkdom of, in sommige gevallen, door het bevorderen van toerisme. Zij blijven volledig afhankelijk van de westerse wereld en westerse machten. Zoals eerder vermeld, hebben deze machten van deze zwakte gebruikgemaakt en daar militaire bases gevestigd.

Toen vervolgens de oorlog tegen Iran begon, startte Iran ook aanvallen op Arabische landen. In werkelijkheid heeft Iran echter niet de Arabische landen zelf aangevallen, maar de Amerikaanse bases die zich daar bevinden. Toch wordt de Arabieren nu de indruk gegeven dat deze aanvallen tegen henzelf gericht zijn.

Economische gevolgen en de escalatie van het conflict

Het is inmiddels overduidelijk dat deze oorlog een angstaanjagende omvang heeft aangenomen. Vanuit Iran worden raketten afgevuurd, en om deze te onderscheppen hebben de Amerikanen verdedigings-systemen geïnstalleerd. Analisten schrijven echter dat wanneer Iran een raket lanceert die \$50.000 kost, het onderscheppen ervan met een interceptieraket enkele miljoenen dollars kost.

Sommige analisten beweren zelfs dat dit economisch nadelig is voor de Verenigde Staten. Dit blijft echter slechts een mening. Dergelijke machten berekenen alles zorgvuldig vooraf en voeren grondige analyses uit. Zij hebben dit alles al voorzien. Ik geloof niet dat zulke

machten deze verliezen vrijwillig zullen dragen; zij zullen dit geld eerder terughalen van de Arabische landen door te stellen dat zij hen beschermen.

Enerzijds worden hun olievelden stilgelegd, stijgt de inflatie en daalt de olieproductie; anderzijds zullen zij ook de kosten van deze verdedigingsmaatregelen moeten dragen. Als gevolg hiervan zullen hun reserves aanzienlijk afnemen en mogelijk zelfs uitgeput raken. Uiteindelijk zullen de economieën van de Arabische wereld zwaar lijden.

Hoewel de westerse wereld en grote machten ook verliezen kunnen lijden, zal het grootste verlies bij de Arabieren liggen. Dit is iets wat zij nog moeten begrijpen.

Wereldpolitiek en de dreiging van een grotere oorlog

We zien dat de huidige president van de Verenigde Staten in wezen hetzelfde beleid uitvoert als eerdere regeringen. Dit is geen exclusief beleid van de huidige regering; het is al lange tijd hun strategie: waar zij willen, nemen zij met geweld hulpbronnen in beslag en proberen zij hun daden achteraf te rechtvaardigen met allerlei excuses.

Sterker nog, de huidige vicepresident van de Verenigde Staten heeft zelfs verklaard dat als een bepaald land zich niet bij hen aansluit, zij zijn hulpbronnen met geweld zullen innemen en het zullen dwingen zich bij hen aan te sluiten.

Landen die weigeren deel te nemen aan oorlogen worden geconfronteerd met beperkingen en sancties. Onlangs toonde de premier van

Spanje moed door te verklaren dat zijn land niet zou deelnemen aan de oorlog en zijn bases niet ter beschikking zou stellen. Als reactie daarop werd hij bedreigd met het verbreken van handelsrelaties door de Verenigde Staten. Op deze manier worden landen door intimidatie en dreiging met onrecht gedwongen om zich aan te sluiten.

Onder dergelijke omstandigheden verdwijnt rechtvaardigheid. En wanneer rechtvaardigheid verdwijnt, volgt vernietiging onvermijdelijk en ontstaan er gevaarlijke gevolgen—precies de gevolgen die wij vandaag zien. Sterker nog, er kunnen in de toekomst nog ernstigere en angstaanjagendere situaties ontstaan.

Onlangs sprak een Spaanse vrouwelijke afgevaardigde in het Europees Parlement zeer openhartig en stelde vanuit het perspectief van vrouwen dat vrouwen in geen enkele oorlog van Amerika ooit vrijheid hebben verkregen. Zij zei dat de bewering dat de Verenigde Staten vechten voor de vrijheid van Iraanse vrouwen volledig onjuist is. Volgens haar zullen Iraanse vrouwen op deze manier nooit vrijheid verkrijgen, en heeft Amerika nog nooit een oorlog gevoerd die vrouwen vrijheid bracht.

Kortom, hoewel de Verenigde Staten al een grote mate van invloed had in deze landen, wordt Israël nu openlijk in dit geheel betrokken om die invloed verder te versterken. De Arabische en islamitische landen beseffen niet dat zij door dwang, intimidatie, onrechtvaardige methoden en misleidende strategieën in een situatie worden gebracht waarin zij worden meegesleept in een oorlog met een ander moslimland. Moslims worden tegen moslims opgezet.

Ondertussen vormen Rusland en China ook hun eigen blok, en het is duidelijk dat deze machtsblokken zullen blijven groeien en versterken. De islamitische wereld zal een strijdtoneel blijven voor oorlogen, omdat zij over hulpbronnen beschikt die deze machten willen beheersen. Als moslims dit toch eens zouden inzien en met wijsheid zouden handelen.

De Verenigde Staten en hun bondgenoten beweren nu dat zij Iran hebben aangevallen vanwege diens intenties, en dat het realiseren daarvan zou hebben geleid tot bijvoorbeeld de ontwikkeling van een atoombom. Met andere woorden, op basis van een hypothetisch scenario zijn zij een oorlog begonnen—dit is duidelijk een daad van agressie.

Zelfs westerse analisten erkennen nu dat het vernietigen van Iran of het voeren van oorlog tegen Iran niet zo eenvoudig is als zij hadden gedacht. Iran is een groot land met aanzienlijke kracht, en deze oorlog kan lang duren. Hoewel de gevolgen wereldwijd voelbaar zullen zijn, zal de impact op de moslimwereld veel groter zijn. Het meest tragische is echter dat moslims zelf het bloed van andere moslims vergieten. Moslims zouden daarom de bestraffing van Allah de Almachtige moeten vrezen.

De menselijke tol van oorlog en het lijden van burgers

Honderden kinderen zijn gedood en honderden onschuldige mensen hebben hun leven verloren. Westerse analisten merken nu op dat wanneer er in Israël, Amerika of een ander westers land een aanval plaatsvindt waarbij zelfs maar enkele kinderen omkomen, kranten

daar dagenlang uitgebreid over schrijven. Maar wanneer hier een school wordt gebombardeerd en honderden kinderen sterven, spreekt niemand erover. Eerst werd Palestina in deze situatie gebracht, en nu gebeurt hetzelfde met Iran. Het lijkt alsof het leven van een moslim in hun ogen weinig waarde heeft.

Moge Allah de Almachtige de moslims wijsheid schenken, zodat zij met inzicht handelen en hun geschillen oplossen door dialoog en onderling overleg. Wanneer zij geloven in de Eenheid van God, zouden zij zich moeten verenigen voor de vestiging van diezelfde Eenheid. Het is niet nodig om conflicten te creëren op basis van ongegronde beschuldigingen of te beweren dat geschillen uitsluitend voortkomen uit geloofsverschillen. Er bestaan weliswaar doctrinaire verschillen onder moslims die soms tot conflicten kunnen leiden, maar de Heilige Profeet (vrede zij met hem) was hierin uiterst voorzichtig en barmhartig. Op een gegeven moment noemden sommige metgezellen een persoon een huichelaar. De Heilige Profeet (vrede zij met hem) antwoordde dat zolang hij لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ [Er is niemand aanbeddingswaardig behalve Allah] beleeft, hij niets tegen hem zou zeggen en zij hem ook niet als huichelaar moesten bestempelen.

Het creëren van conflicten over onbelangrijke zaken schaadt uiteindelijk alleen jezelf. Moge Allah de Almachtige de moslimwereld het inzicht geven om dit te begrijpen. Zelfs nu moeten zij met wijsheid handelen en zich niet tegen Iran keren enkel vanwege doctrinaire verschillen. De Islam kwam voor de vestiging van Tauheed [de Eenheid van God], en inspanningen moeten daarop gericht zijn.

Zij moeten de grote wereldmachten niet als hun goden beschouwen, want de enige blijvende macht is die van Allah de Almachtige. Als deze machten als hoogste autoriteit worden beschouwd, zullen zij geleidelijk de volledige islamitische wereld in hun greep krijgen—land na land—en uiteindelijk zal zelfs hun schijnbare autonomie verdwijnen.

Er is nog tijd. Het is noodzakelijk om wijs te handelen en zich tot Allah de Almachtige te wenden. Deze wereldlijke machten hebben de vrede en rust van de wereld—vooral die van de moslimwereld—verwoest en zullen dit ook in de toekomst blijven doen.

Richtlijnen van de Koran voor vrede onder moslims

Ter leiding van de moslims zegt Allah de Almachtige in de Heilige Koran:

وَإِنْ طَائِفَتَيْنِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ اقْتَتَلُوا فَأَصْلِحُوا بَيْنَهُمَا؛ فَإِنْ بَغَتْ إِحْدُهُمَا عَلَى الْأُخْرَى
فَقَاتِلُوا الَّتِي تَبْغِي حَتَّى تَفِيءَ إِلَى أَمْرِ اللَّهِ فَإِنْ فَاءَتْ فَأَصْلِحُوا بَيْنَهُمَا بِالْعَدْلِ وَأَقْسِطُوا
إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ

“En als twee groepen gelovigen met elkaar strijden, breng dan vrede tussen hen; en als één van hen tegen de ander blijft overtreden, bestrijd dan de overtredende partij totdat zij terugkeert naar het gebod van Allah. En als zij terugkeert, verzoen hen dan met rechtvaardigheid en wees eerlijk. Voorwaar, Allah houdt van de rechtvaardigen.” (De Heilige Koran 49:10)

Dit principe vormt een fundamentele blauwdruk voor het vestigen van vrede in de wereld. Aangezien Allah de Almachtige deze duidelijke richtlijn in de Heilige Koran heeft gegeven, dient vooral de moslimwereld zich hieraan te houden.

Daarom moeten de vereisten van rechtvaardigheid en eerlijkheid worden nageleefd, en moeten de regeringen van islamitische landen hierin hun rol vervullen. Wanneer verzoening wordt nagestreefd, mogen persoonlijke belangen niet vooropstaan; de zaak moet worden beoordeeld op basis van haar werkelijke oorzaken.

Deze oorzaken zijn duidelijk: de krachten van de Dajjal [antichrist] proberen moslims tegen elkaar op te zetten. Instellingen zoals de Verenigde Naties hebben hierin geen positieve rol gespeeld, en sommigen bekritisieren dit inmiddels openlijk. Alleen wanneer wij boven persoonlijke en nationale belangen uitstijgen, kunnen wij ons beschermen. Anders zullen wij in de greep raken van deze krachten van de Dajjal. Daarom moeten alle moslimlanden gezamenlijk overleg voeren.

Broederschap in de Islam als basis voor vrede

Allah de Almachtige zegt verder:

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ فَأَصْلِحُوا بَيْنَ أَخَوَيْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ

“Voorwaar, alle gelovigen zijn broeders. Breng daarom vrede tussen uw broeders en vrees Allah, opdat u barmhartigheid wordt geschonken.” (De Heilige Koran 49:11)

Zelfs als er verschillen bestaan tussen moslims—zoals tussen Iran en sommige Arabische of andere moslimlanden—moeten zij zich herinneren dat hun fundamentele band die van islamitische broederschap is. Kleine geschillen mogen deze band niet verbreken. Vooral moslimlanden moeten hier aandacht aan schenken, anders zullen tegenstanders van de Islam hiervan profiteren.

Daarom moeten de Arabische landen en ook de regering van Iran streven naar een vreedzame oplossing. China en andere landen, waaronder Pakistan, hebben aangeboden om bij te dragen aan verzoening. Als de moslimwereld dit toch eens zou begrijpen. Moge Allah de Almachtige hun wijsheid schenken.

De plicht tot gebed in tijden van wereldwijde crisis

Onze plicht is in ieder geval om te bidden—vooral voor de moslimwereld en ook voor de onschuldigen. Met name in de maand Ramadan moet men zich niet alleen richten op persoonlijke gebeden, maar ook bidden voor de moslim-Ummah.

Moge Allah de Almachtige hun wijsheid schenken, zodat vrede in de wereld tot stand komt—vooral in de moslimwereld—en zodat moslims niet elkaars bloed vergieten. Degenen die elkaar bestrijden en onrechtvaardig doden, roepen de ontevredenheid van Allah de Almachtige over zich af. Zij zullen niet alleen in deze wereld verlies lijden, maar ook in het Hiernamaals. Daarom is het noodzakelijk om hier bijzondere aandacht aan te besteden, en daarvoor moeten wij

vooral bidden. Moge Allah de Almachtige ons ook de mogelijkheid geven om oprecht en waarachtig te bidden.

Ameen.